

„MÝM ŠŤASTNÝM ČÍSLEM JE SEDMIČKA“

Volejbalistka **Irena Králová**, rozená Machovčáková, se narodila v Praze 13. 11. 1968. Vyrůstala v rodině vysoce postavených soudců, jejichž profesní i rodinný život byl velmi ovlivněn komunistickou ideologií.

Od útlého dětství se věnovala volejbalu, v němž brzy začala vynikat. Stala se členkou Rudé hvězdy Praha a postupně se probíjela i do československého národního družstva. Při cestách na zahraniční turnaje si začala uvědomovat propastný rozdíl ve sportu, politice i běžném životě mezi Československem a západní Evropou. Doléhaly na ni i poměry ve vlastní rodině.

Nakonec se v srpnu roku 1988 rozhodla pro emigraci. K útěku od národního týmu využila soustředění v Nizozemí. Během vycházky se v obchodním domě odtrhla od trojice dívek a zamířila přímo na nedaleké nádraží. Neznala řeč, neměla s sebou žádné osobní věci, jen 50 marek. Shodou náhod přišla na nádraží chvilku před odjezdem vlaku do Amsterdamu. V hotelovém pokoji zanechala veškeré své osobní věci a stručný vzkaz, že si pro ni přijel přítel, aby ji nehledali.

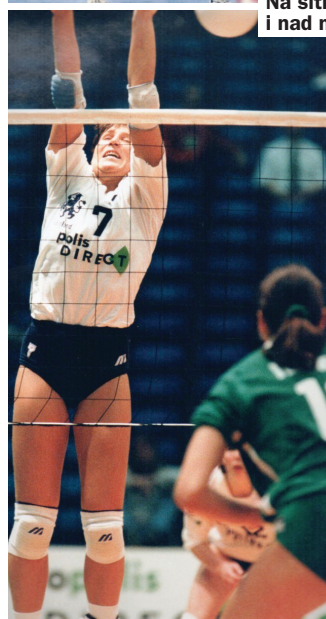
V Amsterdamu se přihlásila jako uprchlík na policii. Díky sportu a několika dobrým lidem, které v Holandsku potkala, se jí podařilo začít nový život. Naučila se řeč, stala se členkou holandského národního týmu, v němž se dokonce dostala i na post kapitánky. Jako holandská volejbalistka se sedmičkou na drese prožila velké úspěchy, stala se hvězdou holandského volejbalu. V roce 1991 získala s nizozemským týmem stříbrnou medaili na Mistrovství Evropy, v roce 1995 se dokonce stala Mistrinem Evropy. Procestovala celý svět, zúčastnila se dvou olympijských her. V roce 1992 na Letních olympijských hrách v Barceloně skončilo její družstvo na 6. místě, v roce 1996 v Atlantě byly nizozemské volejbalistky páté. Sportovní štěstí bylo ovšem vykoupeno zpřetrháním rodinných vazeb. Oba rodiče ve snaze zachránit si kariéru, se své dcery oficiálně zřekli. V nepřítomnosti byla na jaře 1989 odsouzena za zběhnutí do ciziny.

Když Irena Králová ukončila svoji sportovní kariéru, mohla se vrátit zpět do již svobodné vlasti. Nejprve se věnovala své rodině, postupně se však snažila o návrat k volejbalu. V současnosti je členkou družstva ČZU Praha, s nímž na podzim roku 2016 zvítězila na Mistrovství ČR superseniorek. V budoucnu by chtěla působit jako trenérka a předávat své zkušenosti novým volejbalovým nadějším.

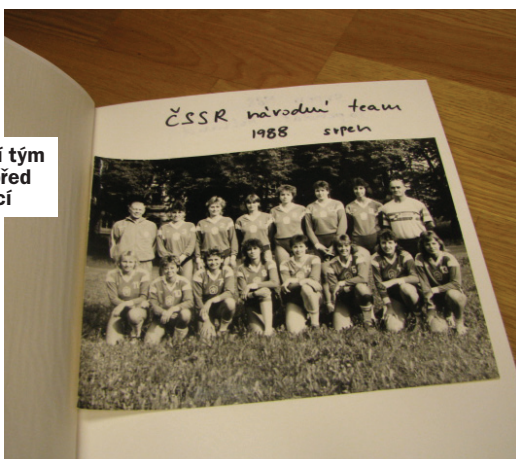
Kamarádka Eva Dostálová, rozená Emingerová, současná jazzová zpěvačka a bývalá československá volejbalistka, která byla přítomna zájezdu do Holandska v srpnu 1988, o Ireně Králové říká: „Osud s ní hodně mává, ona strašně vydrží a je hrozně hodná a odolná ženská.“

Na síti i nad ní

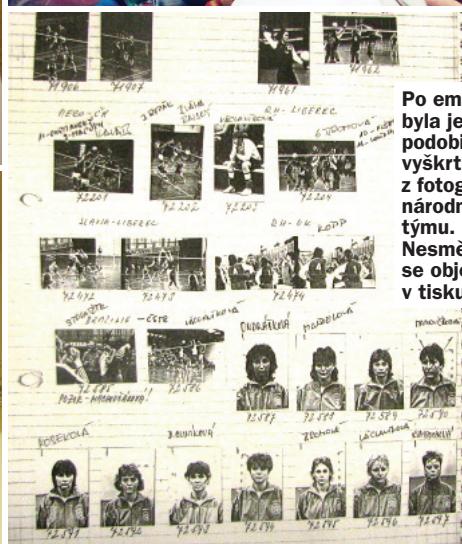
Národní tým těsně před emigrací

Mezi fanoušky

Po emigraci byla její podobizna vyškrtána z fotografií národního týmu. Nesměla se objevit v tisku.

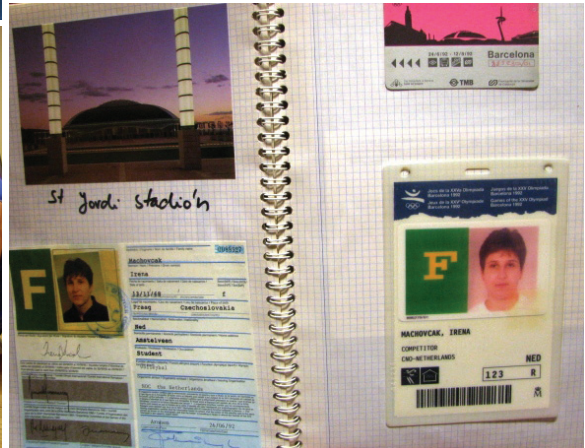
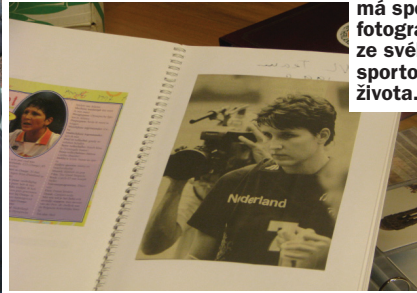
Nejvzácnější kovy

Paní Králová má spoustu fotografií ze svého sportovního života.

Olympiáda v Barceloně, 1992

Olympijské hry v Atlantě, 1996.

Noviny i časopisy byly plné fotografií úspěšné volejbalistky.

S l u ž e b n í z á z n a m

*28/8.8.1988 s. Machovčáková
dne 22.8.1988 - k. 44/84* 84

Dne 23.8.1988 v 10.30 hod. jsem byl telefonicky informován s. Petrem VOSECKÝM, sekretářem výboru volejbalového svazu ÚV ČSTV, že reprezentantka ČSSR v odbíjené stržm. Irena MACHOVČÁKOVÁ, nar. 13.11.1968 emigrovala 22.8.1988 na výjezdu s reprezentačním družstvem ČSSR v odbíjené v Holandsku. Tuto informaci telefonoval vedoucí výpravy, člen předsednictvansvazu odbíjené ÚV ČSTV s. dr. MARČEK. Události proběhly následovně:

22.8.1988 v 15.15 hod. dostaly hráčky družstva volno k vycházce. Ve stanovenou dobu se celá výprava vrátila do sportovního střediska v Arhemu. Jediná nepřítomná byla Irena Machovčáková. Vedení se obrátilo oficiálně na policii, která nezjistila místo jejího pobytu. Nechali otevřít pokoj a zde našli písemný vzkaz, ve kterém jmenovaná sdělila, že zůstává s přítelem v zahradní a nehodlá se vrátit do republiky. Bylo konstatováno vedením výpravy, že jmenovaná nemá ve svém držení cestovní pas, který byl uložen u vedoucího výpravy. Policie i nadále pátrá po místě jejího pobytu. Podle sdělení celá výprava tento čin odsoudila. Zároveň byla podána informace na velvyslanectví v Haagu, které schválilo opatření provedená vedením výpravy.

Z SVS SNB RH Praha je na této akci reprezentačního družstva druhý trenér mjr. Richard BÖNISCH a sportovkyně-instruktorky Dvořáková Eva, Dostálová Eva, Ondráčková Hana, Mandelová Simona.

Stržm. Machovčáková Irena byla přijata do SNB 1.4.1988, členka SSM, svobodná, ukončila gymnázium, funkční plat 2.600 Kčs, diferencní příspěvek 500,- Kčs.

V Praze dne 23. srpna 1988

kpt. Jan Svoboda

Jan Svoboda

Vážený soudruhu předsedo,
dnes, t.j. v úterý dne 23.8.1988 v 9,30 hod. oznámil telefonicky z Holandska trenér československého reprezentačního volejbalového družstva žen s. Josef Stolařík sekretáři výboru volejbalového svazu ÚV ČSTV s. Voseckému, že včera v pondělí dne 22.8.1988 kolem 15,00 hod. se nevrátila k družstvu československá reprezentantka Irena Machovčáková.

Za pomoci místních policejních orgánů města Arnhem bylo zjišťováno, zda se nenachází v některém zdravotnickém zařízení. Nebylo nic zjištěno. Ve večerních hodinách byl nalezen na jejím pokoji vzkaz na kousku papíru, že se již k družstvu nevrátí, že se nevrátí ani do Československa a zůstane v zahraničí se svým přítelem. Prozatím se nepodařilo zjistit, o jakého přítele jde a kde se s ním nachází. Cestovní pas a své osobní věci nechala na hotelovém pokoji.

Tuto zprávu jsme dnes odpoledne sdělili Správě pro tělesnou výchovu a sport FMV a matce jmenované.

Irena Machovčáková se narodila 12.11.1968, pracuje jako sportovní instruktorka v SVS FMV Praha, trvalé bydliště Praha 9 - Lovosická 657. Je členkou družstva žen SVS FMV Praha.

Družstvo žen je v Holandsku na turnaji, který se uskutečňuje v Národním sportovním centru Papendal v Arnhemu. Odtud cestuje na turnaj do NSR - Hannoveru.

Se soudružským pozdravem

Mulcairo
František Pěnkava,
předseda VVS ÚV ČSTV

321369

9

vážený soudruhu ministře,

V Praze dne 25. 8. 1988
Sekretář ministra
JN Vacka, Ko
JLK
zobí se k provedení potřebných
opáření

dovolte nám, abychom se na Vás obrátili s prosbou o pomoc při řešení velmi závažného problému.

Dne 23. 8. 1988 jsme byli, já a moje manželka, upozorněni pracovníkem Střediska vrcholového sportu Rudé hvězdy Praha, s. Svobodou, který nás osobně navštívil v našem bytě, že naše dcera, Irena Machovčáková, svobodná, nar. 13. 11. 1968, která s námi bydlí ve společné domácnosti, se 22. 8. 1988 nevrátila z povolené vycházky zpět do hotelu v Arhemu v Holandsku, kde byla jako členka československého reprezentačního družstva žen v odbíjené na zahraničním zájezdu.

Dle plánu se měla výprava přesunout 24. 8. 1988 do NSR a zpět do ČSSR se má vrátit 29. 8. 1988.

Výše uvedený s. Svoboda nám naznačil, že zřejmě odcestovala do zahraničí již s tím vědomím, že se s výpravou nevrátí.

Tato okolnost mne i moji manželku velice překvapila, neboť jsme svoji dceru vychovávali v duchu socialistických ideí a vlasteneckého cítění. Oba jsme dlouholetými členy KSČ a věrní stoupeneci její politiky. Já pracuji na FMHSE jako vedoucí odborný referent - specialista v odboru personálního a sociálního rozvoje a manželka je předsedkyní senátu a vedoucí oddělení kádrové a personální práce u Krajského soudu v Praze. Můžeme upřímně tvrdit, že se u naší dcery v žádném případě neprojevovaly tendence k opuštění vlasti, ale naopak, když se vracela z častých zahraničních výprav, tak projevovala opravdovou radost z návratu domů. Není nám také známo, že by se důvěrně přátelila s někým, kdo by jí k opuštění vlasti nabádal. V rodině se vždy chovala mimořádně sdílně a o všechny své zážitky ze zájezdů i ze svého nejnepříjemnějšího života nám vždy podrobně vyprávěla a o všem se s námi radila.

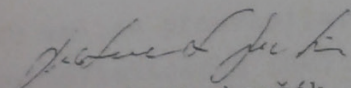
To vše nás vede k tomu, že se nemůžeme ztotožnit s podezřením, které vyřlovil s. Svoboda, v čemž nás utvrzuje i ta skutečnost, že v hotelu zanechala všechny své osobní věci i sportovní vybavení, včetně všech osobních dokladů, cestovního pasu i svých soukromých písemností. Domníváme se, že se muselo stát něco mimořádného, což sami nemůžeme domyslet.

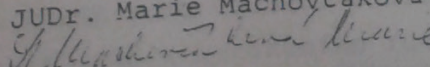
Z titulu Vašeho postavení Vás, vážený soudruhu ministře, žádáme o laskavou pomoc při vyhledání naší dcery a zjištění skutečných příčin jejího zmizení.

Prožíváme velký zármutek a strach, co se asi stalo a věřte, že jsme oba na pokraji svých duševních sil.

Děkujeme Vám již předem za pochopení a věříme, že nám pomůžete naší dceru nalézt a vrátit zpět.

Se soudružským pozdravem

JUDr. Justin Machovčák

JUDr. Marie Machoyčáková

Lovosická 657/9
190 00 Praha 9 - Prosek

Vážený soudruh
Ing. Bohuslav Chňoupek
Loretánské nám. 5
125 01 P r a h a 1

Toto rozhodnutí nabývá právní moci
dne 20. dubna 1989
v Příbrami 4.5.1989

Náčelník soudní kanceláře

M. K. Paumil

K. B. J. W. Red

68

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

OPIS

6T 1/89

Vyšší vojenský soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném v Příbrami dne 1. března 1989 v senátu složeném z předsedy senátu plukovníka JUDr. Jiřího Brunclíka, soudců podplukovníka JUDr. Jaroslava Svobody, podplukovníka Miloše Růžičky, podplukovníka JUDr. Jiřího Bytčánka a plukovníka RSDr. Jaroslava Mikoláše

t a k t o :

stržm. SNB Irena MACHOVČÁKOVÁ

nar. 13. listopadu 1968 v Praze, svobodná, národnosti české, státní zaměstnankyně, příslušnice útvaru FMV, trvale bytem Praha 9, Lovosická 657, t.č. na neznámém místě pobytu v cizině

s e u z n á v á v i n n o u

trestným činem ztěžnutí do ciziny podle § 283 odst.1, odst.2, písm.a) tr.zák.

protože dne 22. srpna 1988 mezi 16.00 - 17.30 hod. ve městě Ede v Holandsku, jako příslušnice SNB v činné službě, členka oddílu RH Praha, opustila výpravu československých volejbalových reprezentantek a bez povolení československých úřadů zůstala v zahraničí, kde se zdržuje na neznámém místě pobytu do současné doby,

t e d y svémocně se vzdálila do ciziny v úmyslu vyhnout se vojenské službě a tento čin spáchala jako vojákyně z povolání

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 283 odst. 2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) roků.

93
Zpráva pro tisk :

Trenér československého reprezentačního volejbalového družstva žen, které je na mezinárodním turnaji v Holandsku, telefonicky oznámil výboru volejbalového svazu ÚV ČSTV, že od družstva odešla hráčka Irena Machovčáková. Zanechala písemný vzkaz, že se do Československa nevrátí a bude žít se svým přítelem v zahraničí.

NEHLEDEJTE
MĚ.

DO ČESKOSLOVENSKA

SE NEVRACÍM.

PŘIJEL SI
PRO MĚ MŮJ

PŘÍTEL.

SPOLNĚM

Anna

12. 11. 1945
Praha

K O P V

P R A H A

Signatura: _____

V- 4271 MV

Nejvyšší soud ČSSR
vojenské kolegium

73

Tov 8/89

U s n e s e n í

MINISTERSTVO Vojenské kolegium
Dat.: 10. V. 1989
Č. j.: T-024/MV-29
Přílohy: 1/5

Nejvyšší soud Československé socialistické republiky projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. dubna 1989 v Praze odvolání, které proti rozsudku vyššího vojenského soudu Příbram ze dne 1.3.1989 sp.zn. 6T 1/89 podal obhájce obžalované v řízení proti uprchlé

stržm. SNB Ireně Machovčákové,

nar. 13.11.1968 v Praze, svobodné, národnosti české, státní zaměstnankyní, příslušnici útvaru FMV, t.č. na neznámém místě pobytu v cizině,

a rozhodl podle § 256 tr.ř.

t a k t o :

Odvolání obžalované se z a m í t á, protože není důvodné.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem vyššího vojenského soudu Příbram sp.zn. 6T 1/89 ze dne 1.3.1989 byla stržm. SNB I. Machovčáková uznána vinnou trestným činem zběhnutí do ciziny podle § 283 odst. 1, 2 písm. a) tr.zák., protože dne 22.8.1988 mezi 16.00 - 17.00 hod. ve městě Ede v Holandsku, jako příslušnice SNB v činné službě, členka oddílu RH Praha,